

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 08 grudnia 2015 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 2 123,88 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 01 lipca 2014 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 24 czerwca 2013 roku w Ż. w budynku przy ulicy (...), którego zarządcą jest H. R., wskutek nienależycie zabezpieczonych prac remontowych pokrycia dachowego przedmiotowego budynku doszło do zalania wodami opadowymi lokalu mieszkalnego numer (...). Głównym wykonawcą tych prac na podstawie zawartej z zarządcą umowy była firma Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...), które zleciło ich wykonanie podwykonawcy M. M., który w tym czasie posiadał polisę odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wskazał również, że jako ubezpieczyciel poszkodowanego M. C. wypłacił mu odszkodowanie w wysokości 2 123,88 złotych, której to kwoty obecnie dochodzi od pozwanego tytułem regresu ubezpieczeniowego.

Nakazem zapłaty z dnia 16 lutego 2016 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5938/15 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. uznał powództwo w zakresie żądania kwoty 1 473,88 złotych, w pozostałym zaś zakresie – co do kwoty 650 złotych – wniósł o jego oddalenie, powołując się na franszyzę redukcyjną w tej wysokości wynikającą z umowy ubezpieczenia łączącej go ze sprawcą szkody M. M..

W związku z powyższym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. pismem z datą w nagłówku „dnia 04 kwietnia 2016 roku” (data prezentaty: 2016-04-11, k. 86-87 akt) cofnął w tym zakresie (co do kwoty 650 złotych) pozew przeciwko pozwanemu oraz wniósł o wezwanie do udziału w charakterze pozwanego M. M. domagając się od niego kwoty 650 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

Postanowieniem z dnia 19 października 2016 roku Sąd Rejonowy w Gdyni w trybie art. 194 § 3 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego M. M..

Pozwany M. M. nie wdał się w spór.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 czerwca 2013 roku w Ż. w budynku przy ulicy (...), którego zarządcą była H. R., doszło do zalania wodami opadowymi lokalu mieszkalnego numer (...) należącego do M. C. i K. C..

Przyczyną zalania były nienależycie zabezpieczone prace remontowe pokrycia dachowego przedmiotowego budynku. Głównym wykonawcą tych prac, na podstawie zawartej z zarządcą umowy, był F. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) w L., który zlecił ich wykonanie podwykonawcy – M. M..

W dacie zdarzenia poszkodowanego M. C. i K. C. oraz (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia mienia Ubezpieczenie (...).

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. ustalił rozmiar powstałej szkody na kwotę 2 123,88 złotych i wypłacił odszkodowanie w powyższej kwocie na rachunek bankowy należący do K. C..

zgłoszenie szkody – k. 12-13 akt, potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego – k. 10-11 akt, informacja o szkodzie – k. 14-27 akt, informacja od administratora budynku dotycząca szkody zalaniowej – k. 7-8 akt, pismo – k. 9 akt, decyzja o przyznaniu odszkodowania – k. 30 akt, potwierdzenie wypłaty odszkodowania – k. 31 akt, umowa o roboty budowlane numer (...) – k. 111-120 akt, umowa o roboty budowlane numer (...) – k. 130-132 akt

W dacie szkody sprawcę szkody M. M. oraz (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w S. łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

niesporne

Sprawcę szkody M. M. oraz (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w S. łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, potwierdzona polisą numer (...) w wariantcie rozszerzonym, z franszyzą redukcyjną w kwocie 650 złotych. Umowa ta została zawarta na okres od dnia 19 grudnia 2013 roku do dnia 18 grudnia 2014 roku.

polisa – k. 32, 72 akt

Pismem z dnia 28 maja 2014 roku oraz z dnia 31 lipca 2014 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zwrócił się do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. o refundację wypłaconego odszkodowania w kwocie 2 123,88 złotych.

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. odmówił zwrotu wypłaconego odszkodowania wskazując, że nie zostały wykazane przesłanki odpowiedzialności deliktowej sprawcy szkody.

pismo wraz z dowodem odbioru – k. 33-35, 36 akt, pismo – k. 37-38 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Zasada odpowiedzialności pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. swoją podstawę znajdowała w treści art. 828 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli nie umówiono się inaczej – z dniem zapłaty odszkodowania przez zakład ubezpieczeń roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na zakład ubezpieczeń do wysokości wypłaconego odszkodowania.

Powyższy przepis reguluje instytucję regresu ubezpieczeniowego, tj. uprawnienia zakładu ubezpieczeń do dochodzenia zwrotu wypłaconego odszkodowania od osoby ponoszącej odpowiedzialność cywilną za szkodę poniesioną przez ubezpieczającego. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu z chwilą wypłaty odszkodowania zakład ubezpieczeń nabywa w stosunku do osoby trzeciej dokładnie takie samo roszczenie, które przysługiwało ubezpieczającemu.

W niniejszej sprawie pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. uznał powództwo w zakresie żądania kwoty 1 473,88 złotych, w pozostałym zaś zakresie – co do kwoty 650 złotych – wniósł o jego oddalenie, powołując się na franszyzę redukcyjną w tej wysokości wynikającą z umowy ubezpieczenia łączącej go ze sprawcą szkody M. M., co skutkowało cofnięciem pozwu w tym zakresie wobec pozwanego (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S..

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

A zatem pozwany składając oświadczenie o uznaniu powództwa, wyraża zgodę na wydanie wyroku zgodnego z żądaniem powoda (w zakresie uznanego powództwa) potwierdzając tym samym okoliczności faktyczne powołane

przez powoda na uzasadnienie zgłoszonego żądania. Związanie uznaniem powództwa obliguje zaś Sąd do zaniechania przeprowadzenia postępowania dowodowego i wydania wyroku na skutek uznania powództwa.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 828 k.c. w zw. z art. 213 § 2 k.p.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku z dnia 08 marca 2017 roku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1 473,88 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 lipca 2014 roku do dnia zapłaty.

W powyższym zakresie na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (punkt VI).

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie zaś z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

W niniejszej sprawie powód w zakresie kwoty 650 złotych cofnął pozew wobec pozwanego (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S. bez zrzeczenia się roszczenia, niemniej uczynił to przed rozpoczęciem rozprawy, a zatem zgoda pozwanego na dokonanie tej czynności nie była wymagana.

Sąd oceniając powyższą czynność procesową powoda z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 203 k.p.c. nie dopatrył się, ażeby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa.

Uznając zatem, iż czynność powoda jest zgodna z prawem, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. umorzył postępowanie w zakresie wynikającym z oświadczenia o cofnięciu pozwu (punkt II wyroku).

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego określone w art. 339 § 1 k.p.c. oraz art. 340 k.p.c. w stosunku do pozwanego M. M., skoro ten pozwany, mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy, nie stawiał się, nie złożył wniosku o przeprowadzenie rozprawy w jej nieobecności, jak również nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień ustnie lub na piśmie. W takiej sytuacji zasadą jest wówczas, jak to wynika z treści art. 339 § 2 k.p.c., że przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Mamy tu zatem do czynienia ze swoistym domniemaniem przyznania okoliczności faktycznych przez pozwanego, niemniej jednak Sąd opierając się na twierdzeniach powoda zobligowany jest ocenić je w kontekście przedstawionych przez powoda dowodów, albowiem zawarte w pozwie twierdzenia faktyczne, które są przyjmowane za podstawę wyroku zaocznego, muszą pozwalać Sądowi na skonstruowanie podstawy prawnej roszczenia i jej ocenę (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 września 1967 roku, sygn. akt III CRN 175/67, OSNC 1968, nr 8-9, poz. 142).

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 415 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 339 k.p.c. w zw. z art. 340 k.p.c. Sąd wyrokiem zaocznym w punkcie III zasądził od pozwanego M. M. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 650 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 08 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty.

W powyższym zakresie na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (punkt VII).

O kosztach postępowania (które w niniejszej sprawie wyniosły łącznie 724 złotych) Sąd orzekł w punkcie IV i V wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zasądzając od pozwanego M. M. tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 221,54 złotych i uznając, iż przegrał on postępowanie w całości oraz od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 502,46 złotych uznając go

również za stronę przegrywającą w zakresie całego żądania – zarówno w odniesieniu do powództwa uznanego, jak i cofniętego (jak wynikało bowiem z pisma pozwanego kierowanego do powoda, pozwany odmówił zwrotu wypłaconego odszkodowania wskazując, że nie zostały wykazane przesłanki odpowiedzialności deliktowej, nie powoływał się przy tym na argument związany z franszyzą reedukacyjną, a nadto – nie sposób uznać, że powód o tym ograniczeniu odpowiedzialności pozwanego wiedział, skoro przedłożona polisa dotyczy okresu ubezpieczenia późniejszego aniżeli data powstania szkody, a pozwany nie wykazał, że powód polisę dotyczącą okresu powstania szkody – czerwiec 2013 roku posiadał i że był w niej przewidziany również przypadek franszyzy redukcyjnej).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 20 marca 2017 roku